

فیلم‌های سینمایی آمریکایی دربرابر جشنواره فیلم کن

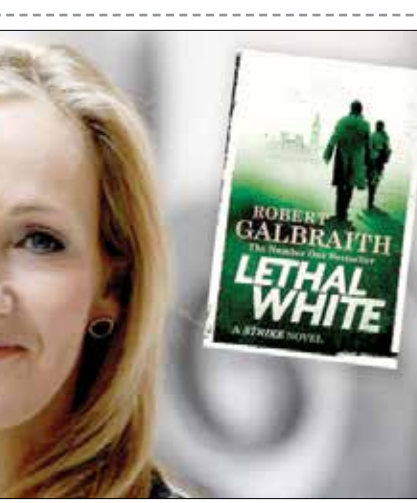
کم‌تر کسی پیدا می‌شود که فیلم سینمایی «شعله» را ندیده باشید یا دست‌کم اسمش را نشنیده باشد، یکی از فیلم‌های معروف و پر طرفدار سینمای هند که در سال ۱۹۷۵ میلادی و ۱۲۵۴ هجری شمسی به مدت پنج سال و بدون وقفه در سالن سینمای مشهور شهر ممبای (ممبئی) به نام سینما مینرو با ظرفیت ۱۵۰۰ تماشاچی اکران شد و از آن زمان تا امروز در تمام نظرسنجی‌ها از سوی تماشاچیان و منتقدان به عنوان بهترین فیلم سینمای هند بر گزیده شده است.

به گزارش خبرنگارانین همان زمان پای «شعله» به سینماهای ایران هم باز شد و مخاطبانی که ده سال قبل از «کارابلانکا» استقبال کردند نتوانستند با «شعله» هم ارتباط برقرار کنند و تقریباً فروش بسیار خوبی را برای این فیلم ثبت کنند.

همان زمان هم فردین گله با ساخت فیلمی چون «کندو» بسا بازی بهروز وثوق و داوود رشیدی، سعی در رقابت با فیلم‌های هندی و آمریکایی داشت. حالا ۴۸ سال از آن روزها می‌گذرد، سینمای هند و بالیوود به یک صنعت بزرگ تبدیل شده و در نوع خود مخاطبان زیادی از سراسر دنیا دارد و سینمای ایران پس از این همه سال فاصله گرفتن از فیلم هندی تصمیم گرفته تا برای رونق بخشیدن به سینما، یک فیلم هندی به نام «خیزش، غرش، آتش» را اکران کند، فیلمی که به نظر می‌رسد برای رونق بخشیدن به سینماها اکران شده اما چندان موفق نبوده است.

درباره اینکه چرا چنین فیلمی اکران شده و چرا فروش موفقی داشته، به گفت‌وگو با سیدامیر سینزاده پرداختیم که در ادامه می‌خوانید:

در سینمایی که پس از دوسال تعطیلی کرونا تازه توانسته تا حدودی خود را احیا کند و رو به رشد حرکت کند، خانه فیلم، فیلم هندی«خیزش، غرش، آتش» را اکران کرده که در آسیای چندان هم از آن استقبال نشده است. در چنین شرایطی بهتر نبود سمت فیلم‌های آمریکایی یا آثاری که در آسیای شرقی تولید می‌شود، حرکت کنیم تا بتوانیم مخاطب بیشتری را به سینما بیاوریم یا گیشه خوبی را تامین کنیم؟
با بل کلیت اگر فیلم‌های خارجی، به طور کلی موفق‌تر و دلیل موفقتم هم ضعیف بودن کیفیت فیلم‌های ایرانی، از لحاظ کمیت و کیفیتشان است. اما اینکه اکران آثار خارجی را از چه گروه و چه ژانری شروع کنیم، خودش جای پرسش

شماری از نویسندگان برجسته‌ای که این روزها به عنوان خالقان برخی از شناخته‌شده‌ترین آثار ادبی می‌شناسیم به دلایل مختلفی در مقطعی از فعالیت ادبی‌شان با نام مستعار نویسندگی می‌کنند. به گزارش ایسنا و به نقل از نشنال، اگر نام «استیون کینگ» را بشناسید بی‌درنگ کتاب‌هایی همچون «درخشش» و «آن» به ذهنتان بخسور می‌کند، با این‌حال اگر نام «ریچارد پجمن» را برای یک طرفدار کتاب‌های ترسناک بخوانید، به احتمال زیاد او را نمی‌شناسد. این درحالی است که هر دو این نویسندگان در واقع یک نفر هستند. «آگانا کریستی» یکی از مشهورترین نویسندگان جهانی جهان است، اما کمتر کسی می‌داند او زمانی با نام مستعار «مری وستمارکوت» کتاب منتشر می‌کرد. در ادامه با شماری از نامدارترین نویسندگان جهان آشنا می‌شوید که تجربه نویسندگی با نام مستعار را داشتند:

«جی کی رولینگ»/ «رابرت گالبریث» «جی کی رولینگ» نویسنده برجسته مجموعه داستان‌های «هری پاتر» است. با اینکه نام واقعی این نویسنده بریتانیایی، «جوآن رولینگ» است، ناشرش به او توصیه کرد اگر به عنوان یک زن نویسندگی کند آ پسرچه‌ها مجموعه داستان‌های «هری پاتر» را مطالعه نخواهند کرد.

«رولینگ» بعدها با نام مستعار «رابرت گالبریث» کتاب «آوی فاخته» را منتشر کرد. این کتاب نخستین جلد از مجموعه داستان‌های جنایی «کورمورن استراپ» است. «استیون کینگ»/ «ریچارد پجمن» وقتی که پادشاه وحشت» شروع به فعالیت کرد، ناشرانش او را به انتشار فقط یک کتاب در سال محدود کردند. در نهایت «استیون کینگ» ناشرش را متقاعد کرد که کتاب‌های بیشتری را با نام مستعار «ریچارد پجمن» منتشر کند.

«هننگ»/ «سوزانا گابریلی» «سوزانا گابریلی» یکی از نویسندگان برجسته و سرشناس‌ترین نویسندگان «هری پاتر» است. او در کنار کارگردانی و نویسندگی برای تئاتر، نمایش فیلم «هننگ» ساخته جدید «دارن آرونوفسکی» با نقش آفرینی چشمنگیر «برندون فریزر» با استقبال مخاطبان و منتقدان حاضر در جشنواره نیز همراه شد.

به گزارش ایسنا، به نقل از هالیوود ریپورتر، «هننگ» درام جدید ساخته «دارن آرونوفسکی» که با بازگشت حرفه‌ای «برندون فریزر» به بازیگری که چند سالی بود عملاً از پرده بزرگ سینما ناپدید شده بود همراه شد و نخستین نمایش جهانی خود را در بخش مسابقه اصلی جشنواره ونیز تجربه کرد و با واکنش‌های بسیار مثبتی روبرو شد و پس از اولین نمایش مطبوعاتی جمعیت حاضر به مدت هفت دقیقه، فیلم را تشویق کردند. بازی «فریزر» که در این فیلم در نقش یک «با حذف تله تاتار، تلویزیون شبیه به آدمی است که گویی قطع عضو شده. طبیعی است که بازگشت تله تاتار راه نجاتی برای این رسانه محسوب می‌شود، زیرا تلویزیون یکی از ارکاش را از دست داده است و هر چه از نبود این ساختار بیشتر بگذرد، اوضاع بدتر خواهد شد. سنسال جدید باید این ارکان را بشناسند و با تله تاتار آشنا باشند.» رضا حامدی خواه که در دهه‌های ۷۰ و ۸۰ سابقه کارگردانی و تهیه تله تاتار و مجموعه‌های نمایشی همچون «راهپایی» «راهپای بی‌خانه»، «گنگستری عقیق» «ماه ریز» و «قطار ۲۱ جنوب» را برای تلویزیون در کارنامه دارد، در گفت و گویی با ایسنا از حذف ساختار تله تاتار در مدتی بیش از یک دهه گفت. او اظهار کرد: تله تاتار اسما از هر چه نیست، اما به کشف استعدادها می‌انجامد. اغلب هنرمندان برجسته نظیر محمد رحمانیان، مرصیه برومند، مهدی فخیم زاده و حمید لیخنده از عرصه هنرهای نمایشی به تلویزیون رفتند و پرورش پیدا کردند و در

سیدامیر سیدزاده:

سینمای آمریکا را کنار گذاشتیم، به سینمای بزن بهادر هند توجه کردیم!

دارد. من هم موافقم که اگر امکانش وجود داشت، از سمت سینمای بوچ و تو خالی و بزن بهادر هند، به سمت سینمای هالیوود و آمریکا می‌رفتم و درام‌های اجتماعی خوبی که دارند را انتخاب می‌کردیم و این گونه از یک استخوان‌بندی بهتری در زمینه جذب مخاطب برخوردار می‌شدیم.

نکته این است که با این نوع از فیلم هندی، چیزی به پویایی اندیشه مخاطب اضافه نمی‌شود و دست‌آوردی جز تفریح و تفتن برای او ندارد اما اگر سمت یک سینمای قرص و محکم‌تر مثل برخی از فیلم‌های خوب هالیوودی برویم، احتمالاً تأثیرگذاری بیش‌تری خواهد داشت.

فکر می‌کنید اکران شدن این نوع از فیلم، برای نیاز مخاطب است؟

اکران این فیلم‌ها، برای نیاز مخاطب نیست، برای جذب گیشه است و بحث تجاری قضیه مطرح می‌شود. ما می‌دانیم که سینمای هند، یکی از تجاری‌ترین سینماهای دنیاست و کسش و قوس فیلم‌ها به گونه‌ای است که مخاطب را به صورت ناخوداگاه جذب می‌کند و این ماجرا به‌خاطر همان خالی‌بندی است که در سینمای هند وجود دارد و بیان فیلم‌هایش نیز اکثراً چیزی است که به مذاق عموم مخاطبان غیر هنری که شاکله اصلی مخاطبان ما را تشکیل می‌دهند،

ماجرا این نیست، کمی قبل‌تر هم گفتم، حال بد سینما باعث به وجود آمدن این ماجرا شده است.

شما به این موضوع اشاره کردید که اگر فیلم‌های خوب هالیوودی اکران می‌شد احتمالاً مخاطب بیشتری می‌داشت، اما تا آنجایی که من می‌دانم بخاطر شرایط تحریم این امکان برای ما وجود ندارد درست؟

بله، قطعاً یکی از دلایل اکران نشدن این قبیل فیلم‌ها این است که ما نمی‌توانیم آن‌ها را داشته باشیم.

حالا نکته اصلی ماجرا این است که ما فقط می‌وانیم از هند فیلم تهیه کنیم؟

خیر، ما از تمام کشورهایی که سیاست‌هایشان همسو با ایران است، می‌توانیم خرید کنیم. البته ورود به بازار جهانی یک ریسک می‌خواهد که خانه فیلم وارد شده و این کار را انجام داده و دیگر شرکت‌ها هم قطعاً وارد این مسیر خواهند شد و به طور قطع چنین ماجرای مرسوم خواهد شد.

نکته همین‌جاست فقط هند سیاست‌های همسو با ما را ندارد، چین، روسیه، کره جنوبی و… این سیاست‌ها را دارد، چرا در این شرایطی که سینمای کره تا این اندازه طرفدار دارد، سمت آن‌ها نمی‌رویم؟ مگر اینکه پای مافیا به ماجرا باز شده باشد.

ما در حال حاضر بخاطر حسن روابطی که با کشورهای چین و هند و امثالهم داریم، دسترسی به این نوع از فیلم‌ها برای ما راحت‌تر است و شاید به دلیل سهل الوصول بودن آن است که شرکت‌ها سمت چنین فیلم‌هایی می‌روند.

ما نهایتاً پنج یا شش شرکت داریم که می‌توانند چنین خریدهای بین‌المللی را انجام دهند و اتفاقاً خانه فیلم در کمال درستی این خرید را به صورت قانونی انجام داده و مشکل و از جانب آن‌ها طرد می‌شویم.

درباره نکته مافیا هم باید گفت که هر عرصه‌ای این موضوع را دارد و نمی‌توان پودشنا را کتمان کرد.

دوست دارم به یک نکته‌ای اشاره کنم، آن هم این است که در وضعیت فعلی سینما، بهترین راه، بهبود شرایط سینما، توسل به تولیدات خودمان است که با نیازسنجی و مخاطب به توجه ویژه به فیلمنامه که رکن اصلی فیلم است به دست می‌آید تا بتوانیم دوباره سینما را به دوران اوج خود در دهه ۶۰ و ۷۰ بازگردانیم و حرفی برای گفتن داشته باشیم و در کنارش به سینمای جهانی هم توجه کنیم.

نویسندگان مشهوری که با نام مستعار می‌نویسند

نگران این باشند که از آن‌ها برای نوشتن شکل‌گیری شخصیت‌های رمان استفاده شود. «کریتون» علاوه بر «لاگ» از نام مستعار «جفری هادسون» نیز برای چاپ کتاب استفاده کرده است. این نویسنده نخستین‌بار در سال ۱۹۶۹ با نام واقعی خودش کتاب منتشر کرد. او همچنین رمان «معامله» را به همراه برادرش و با نام مستعار «مایکل داگلاس» روانه بازار کرد.

«سی. اس. لوئیس» / «کلاویو همیلتون» «سی. اس. لوئیس» نویسنده «سرگذشت نازیا» با دو نام مستعار «کلاویو همیلتون» و «آن دلبلیو کلرک» نیز کتاب نوشت.

این نویسنده متولد «بلغاست» در آغاز نویسندگی با نام «همیلتون» فعالیت کرد و چندین مجموعه شعر با نام مستعار منتشر کرد. زمانی که شعرهای او با استقبال چندانی مواجه نشد، او با استفاده از نام واقعی خودش نویسندگی رمان را آغاز کرد.

«سوفی کینزلا» / «مدلین ویکهام»

این نویسنده، مجموعه کتاب‌های «عزیزات یک معناد به خرید» را به نگارش درآورده است. تاکنون بیش از ۴۰ میلیون نسخه از مجموعه کتاب‌های این نویسنده به فروش رسیده است.

او نخستین کتاب خود را در سن ۲۴سالگی و با نام واقعی «مدلین ویکهام» منتشر کرد. او شش کتاب با نام «ویکهام» نوشت، اما در سال ۱۹۶۶ با نام مستعار «جان لانگ» منتشر کرد. این نویسنده بعدها درباره دلیل استفاده از نام مستعار گفت با توجه به اینکه قرار بود پزشک شود، ممکن بود بیمارانش

«دارن آرونوفسکی» و فیلم فرانسوی «اتن» از «رومن گاوراس» بیشترین توجهات را به خود جلب کرده‌اند. هفتاد و نهمین جشنواره فیلم

توضیح این اظهار نظر بیان کرد: این پیوند، بازار کار را برای نتاتاری‌ها فراهم می‌کند اما تعدادی از دوستان نتاتاری می‌خواهند به زور نتاتارشان را از تلویزیون پخش کنند که این امکان پذیر نیست- حضور هنرمندانی مثل حسن فتحي، محمد رحمانیان، بیژن صمصامی و … لازم است تا یک اثر دراماتیک با یک اثر تلویزیونی پرمخاطب تبدیل شود. حامدی خواه با اشاره به اینکه تلویزیون خودش را از ساختار تله تاتار و نمایش محرم کرده است، تصریح کرد: میدان ما پخش تله تاتار را متوقف کرده اند و در عوض از خیابان بازیگر پیدا می‌کنند، چون چاره ای ندارند. افسردگی که حتی بیان درستی ندارند و نمی‌توانند درست راه بروند و مقابل دوربین استواری ندارند، بازیگر می‌شوند و بعد هم با یکسری حاشیه‌بری برای تلویزیون دردرسر ایجاد می‌کنند؛ در صورتی که اگر بازیگر درست تربیت شود، تلویزیون کمتر دچار حاشیه می‌شود. اغلب این افراد ریشه، ادبیات و فرهنگ نمی‌دانند.

«کریستی» درباره استفاده از نام مستعار

گفته بود این کار را برای کاهش در پنهایی‌ترین ارزشمندترین باغ تخیلاتش انجام داده است.

«دین کونتز»/ «برایان کوفی» «دین کونتز» نویسنده آمریکایی، تاکنون بیش از ۴۵۰ میلیون نسخه از ۱۰۵ رمانی که به نگارش درآورده است را فروخته است. او که برای خلق رمان‌های مهیج شهرت دارد، نویسندگی در شاخه‌های وحشت، علمی تخیلی و رمزآلود را تجربه کرده است.

«کونتز» یکی از فعال‌ترین نویسندگان جهان محسوب می‌شود. او در دهه ۷۰ میلادی

تا هشت کتاب در سال می‌نوشت. فعالیت او به حدی زیاد بود که ناشرانش نگران بودند بازار کتاب از آثار او اشباع شود. بنابراین او به سرغ نام مستعار رفت تا بتواند کتاب‌های بیشتری «استار خوش‌شانس» را با نام مستعار «پل فرنج» نوشت و شش رمان را برای این مجموعه داستان با نام مستعار ادامه داد.

«آگانا کریستی» / «مری وستماکوت»

وقتی بحث نویسندگان آثار جنایی در میان باشد، نویسند‌های مشهورتر از «آگانا کریستی» به ذهن نمی‌رسد.

این نویسنده انگلیسی ۶۶رمان کارآگاهی نوشت و هرکول پوارو» و «خانم مارپل» را به جهان معرفی کرد و در این بین ۱۱مجموعه داستان کوتاه نیز منتشر کرد.

«کریستی» همچنین شش رمان با نام مستعار «مری وستماکوت» نوشت که از جمله آن‌ها به «پرتزه ناتمام»(۱۹۴۴) و «بار»(۱۹۵۶) می‌توان اشاره کرد.

«کینگ» تحت پوشش نام «پجمن» هفت کتاب از جمله «خشم» در سال ۱۹۷۷ و «مرد فراری» را در سال ۱۹۸۲ روانه بازار کرد.

نام مستعار «کینگ» توسط یک کتاب‌فروش ساکن «اوشینگتن دی سی» افشا شد. او متوجه شباهت بین آثار «پجمن» و «کینگ» شده بود.

«آیزاک آسیموف» / «پل فرنج» «آیزاک آسیموف» نویسنده برجسته آمریکایی-روسی‌ای کتاب‌های علمی تخیلی از نام مستعار استفاده کرد تا نویسندگی در سایر

ژانرهای ادبی را نیز امتحان کند. «خالق «من، ریات» و «غراهی پولادی» خواسته شد تا یک رمان علمی تخیلی را برای کودکان بنویسد تا با اقتباس از آن یک مجموعه تلویزیونی ساخته شود. او که نگران بود این برنامه به اندازه کافی خوب نباشد، رمان «استار خوش‌شانس» را با نام مستعار «پل فرنج» نوشت و شش رمان را برای این مجموعه داستان با نام مستعار ادامه داد.

وقتی بحث نویسندگان آثار جنایی در میان باشد، نویسند‌های مشهورتر از «آگانا کریستی» به ذهن نمی‌رسد.

این نویسنده انگلیسی ۶۶رمان کارآگاهی نوشت و هرکول پوارو» و «خانم مارپل» را به جهان معرفی کرد و در این بین ۱۱مجموعه داستان کوتاه نیز منتشر کرد.

«کریستی» همچنین شش رمان با نام مستعار «مری وستماکوت» نوشت که از جمله آن‌ها به «پرتزه ناتمام»(۱۹۴۴) و «بار»(۱۹۵۶) می‌توان اشاره کرد.

فیلم‌های سینمایی آمریکایی دربرابر جشنواره فیلم کن

فیلم‌های سینمایی آمریکایی دربرابر جشنواره فیلم کن

کامل» ساخته «مارتین اسکورسیزی» نیز حضور داشته در در کنفرانس مطبوعاتی فیلم «هننگ» در پاسخ به پرسشی درباره این که آیا این فیلم نقطه بارگشت او به سینماست گفت: «فقط تلاش می‌کنم بمانم و مشتاقانه منتظر این هستم که چگونه این فیلم تأثیر عمیقی در همه می‌گذارد، همانطور که روی من گذشته است» و همچنین شخصیت خود در فیلم «هننگ» را به عنوان نسوری در فضای تاریک محصور و فردی بسا طنین خاص در دنیای پر آشوب امروز توصیف کرد.

هفتاد و نهمین جشنواره فیلم ونیز در حالی دهه ۲۰۰۰ سینما که سابقه بازی در فیلم‌های «مومیایی»، «جورج جنگل» و «ضاد» را در کارنامه دارد و در فیلم جدید «قاتلان ماه

رضا حامدی خواه: «اول بازیگر می‌شوند و بعد برای تلویزیون دردرس می‌سازند»

بیان کرد: بعضی افراد بسا ضبط تئاتر صحنه فکر می‌کنند جای تله تاتار را پر کرده اند، در صورتی که اینطور نیست. ضبط تئاتر صحنه با رعایت اصول کیفی نیز از جذابیت‌های به خصوص خودش را دارد اما نه به این معنا که جای تله تاتار را پر کند یا تلویزیون فکر کند به تئاتر کمک کرده است. حامدی خواه گفت: گاهی تله تاتار درست معنا نمی‌شود. تله تاتار شامل مجموعه‌های نمایشی هم می‌شود. «مثل «سلطان» و «شیان»، مجموعه‌های محمد رحمانیان، حمید لیخنده، خود بنده و حسن فتحي مجموعه نمایشی محسوب می‌شوند. دست‌اندرکاران این کارها افراد نتاتاری هستند. در حوزه طزن هم این ساختار وجود دارد. در حوزه نمایش عروسکی تلویزیونی هم می‌توان به مجموعه «خونه مادربرزگه» اشاره کرد. رضا

فرهنگی

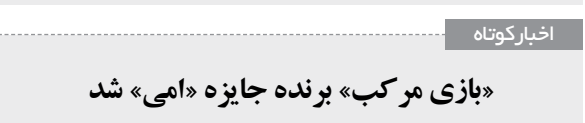

بیست و نهمین دوره از جشنواره هنرهای تجسمی جوانان با حذف بخش رقابتی، کار خود را آغاز کرده و این درحالی است که نگاه‌های متفاوتی به این رویداد دیده می‌شود. برخی بر این باورند که مبحث «رقابت» با نام «جشنواره» به نحوی عجین شده است و نمی‌توان این دو را از یکدیگر جدا دانست و عده‌ای دیگر معتقدند ذات رقابت، روحیه مهدلی را از هنرمندان جوان و فضای جشنواره می‌گیرد. با این همه درباره تأثیرات رویداد بخش رقابتی در جشنواره هنرهای تجسمی جوانان مانند هنر رویداد دیگری، میان خود اساتید جشنواره نیز تفاوت دیدگاه‌هایی به چشم می‌خورد.

بر اساس گزارش خبرنگار ایسنا، جدیدترین دوره ی جشنواره هنرهای تجسمی جوانان چندنی پیش در حالی رسماً آغاز به کار کرد که برخی سیاست‌گذاری‌های این رویداد هنری از جمله بخش رقابتی، دستخوش تغییراتی شد. درحالی که برخی داوران این جشنواره بر این عقیده هستند که باید برای ارزیابی این سیاست گذاری ابتدا یک بررسی آماری انجام شود، اساتید دیگری مانند مجید ناگهی در رشته عکاسی، این تغییر را مثبت قلمداد می‌کنند.

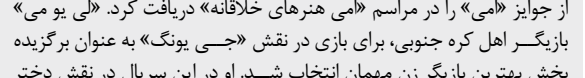
مجید ناگهی، مدرس رشته عکاسی در بیست و نهمین دوره از جشنواره هنرهای تجسمی جوان که حذف بخش رقابتی در این دوره از جشنواره را مفید تلقی می‌کند، با متفاوت خواندن این رویداد به دبیری محمدهدی رحیمیان، دلایل این تمایز را چنین تشریح می‌کند: «از این جهت که تلاش شد تا به مسأله جوانان توجه شود و هنرمندان به تکوینی برسند که بتوانند پروژه‌های را در پایان تکمیل کنند، یک حرکت ویژه و نقطه عطفی شکل گرفت.»

او یادآور می‌شود: در دوره‌های گذشته، شرکت کنندگان، در دوره‌های سه یا چهار روزه کارگاه‌های که برایشان تعریف می‌شد، حضور پیدا می‌کردند. این کارگاه‌ها به شکلی سنتی، اغلب با هدایات اسناد و داوری‌ای که بعدها اضافه می‌شدند، برگزار می‌شد و در همان بازه زمانی کوتاه و فشرده فرم رقابتی به خود می‌گرفت و این فرم رقابتی برای تولید اثر هنری آفتی است تا اینکه بخواهد کمکی کند.» او ادامه می‌دهد: «در دوره‌های گذشته ما برنامه‌ای برای تولید نداشتیم و برنامه‌مان صرفاً این بود که بچه‌ها برای فاز اول پروژه آماده شوند. این کار مستلزم ایده بروی و توجه این این نکته بود که ما در فضای تولید یک پروژه بلندمدت هستیم و گام اول آن جمع ذهنیت‌هاست تا بتوانیم به یک پروژه بلندمدت برسیم.»

سریال کرامی «بازی مرکب» به مراسم جوایز «می هنرهای خلاقانه» در چهار شاخه به عنوان برگزیده انتخاب شد. به گزارش ایسنا و به نقل از روتترز، سریال «بازی مرکب» درام گذشته نخستین سهمش

از جوایز «می» را در مراسم «می هنرهای خلاقانه» دریافت کرد. «لی وی می» بازیگر اهل کره جنوبی، برای بازی در نقش «جسی یونگ» به عنوان برگزیده بخش بهترین بازیگر زن مهمان انتخاب شد. او در این سریال در نقش دختر جوانی ظاهر شد که مجبور بود در یک رقابت خطرناک شرکت کند. جوایز «می هنرهای خلاقانه» در کنار بخش بازیگران مهمان، به هنرمندان پشت صحنه همچون صدابرداران، گریمورها و فیلم‌برداران اختصاص می‌یابد. در این دوره از جوایز «می هنرهای خلاقانه»، «جادویدک بوزمن» بازیگر قفید فیلم «پلنگ سیاه» برای صداپیشگی سریال انیمیشن «چه می‌شد اگر؟ …» به عنوان برنده انتخاب شد. همچنین «باراک اوباما» رئیس‌جمهور سابق ایالات متحده آمریکا به عنوان «بهترین راوی» در مجموعه مستند «پارک‌های ملی ما» و «پینتر جکسون» کارگردان نیوزلندی و برنده سه جایزه اسکار برای ساخت مجموعه مستند «بیتلز» برنده جایزه «می» شدند. جوایز «می» مربوط به شاخه‌هایی همچون بازیگران نقش اصلی در ۱۲ سپتامبر اهدا خواهد شد. سریال «بازی مرکب» نخستین سریال غیرانگلیسی زبانی خواهد بود که در بخش سریال‌های درام رقابت می‌کند. سریال «پیزهای عجیب» نیز که ۵ جایزه «هنرهای خلاقانه امی» را دریافت کرد نیز در شاخه سریال‌های درام به همراه «ورات» رقابت خواهد کرد.

امیر جعفری و نازنین کریمی با نمایش «اتاق محترم» به کارگردانی محمد رحمانیان و تهیه‌کنندگی امیرحسین نفر از بهترین تئاتر شهری جشنواره «اتاق محترم» به کارگردانی امیرحسین نفر روی صحنه می‌نمایند. امیرحسین نفر شهرداد می‌روند. به گزارش ایسنا، طبق اعلام روابط عمومی این نمایش، «میدلین ویکهام»/ «مدلین ویکهام» نویسنده، مجموعه کتاب‌های «عزیزات یک معناد به خرید» را به نگارش درآورده است. تاکنون بیش از ۴۰ میلیون نسخه از مجموعه کتاب‌های این نویسنده به فروش رسیده است.

او نخستین کتاب خود را در سن ۲۴سالگی و با نام واقعی «مدلین ویکهام» منتشر کرد. او شش کتاب با نام «ویکهام» نوشت، اما در سال ۱۹۶۶ با نام مستعار «جان لانگ» منتشر کرد. این نویسنده بعدها درباره دلیل استفاده از نام مستعار گفت با توجه به اینکه قرار بود پزشک شود، ممکن بود بیمارانش

همکاری امیر جعفری و نازنین کریمی با رحمانیان

امیر جعفری و نازنین کریمی با نمایش «اتاق محترم» به کارگردانی محمد رحمانیان و تهیه‌کنندگی امیرحسین نفر از یک‌شنبه ۲۰ شهریور ۱۴۰۱ روی صحنه پردیس تئاتر شهرداد می‌روند. این نمایش براساس نمایشنامه «اتاق ورونیکا» اثر ایرا لوبین و برگردان شهشرام زرگر است. در خلاصه داستان آمده است: زن و مرد منشی دختر و پسر جوانی را به عمارتی اربابی در خارج از شهر می‌کشاند و این سراسراغ، بازی خون‌بار و دهشتناکی‌ست که پایانی عجیب و باورنکردنی دارد… دیگر عوامل این نمایش عبارتند از: موسسه فرهنگی هنری دی (مجری طرح)، محسن شاه‌ابراهیمی (مدیر هنری)، مریم ناظم الرعایا (طراح صحنه)، مرتضی نجفی (طراح نور)، نازی ملکی (طراح لباس)، مهسان خادکرمی (طراح چهره‌پردازی)، داریوش یگانه (مدیر تولید)، حسن علیشیری (مشاور کارگردان)، پدیده جمالها (دستیار کارگردان و برنامه‌ریز)، علیرضا فولادشکن، محمود زهرموند (گروه کارگردانی)، ناصر آرین (دستیار تولید)، حامد حکیمی (طراح اعلان و دیوارکوب)، آرش آقابیک (جلوهای ویژه میدانی)، محمدمصدق زرجویان (عکس و تیزرز)، آوا قیاض (مدیر تبلیغات و روابط عمومی)، نازی بخشایش (نوازنده‌هارپ)، عاطفه آقاسی، صحیفه رنگرز (تبلیغات).

نمایش «رتالیسم مصنوعی» به دلیل مشکلات فنی گروه نمایش، با یک روز تاخیر به روی صحنه می‌رود. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی و امور بین الملل تماشاخانه‌ی ایران‌شهر، نمایش «رتالیسم مصنوعی» نوشته ی سمانه زارعی و به کارگردانی ایمان اسکندری که قرار بود از امروز، دوشنبه ۱۴ شهریور در سالن استاد سمندریان اجراهای خود را آغاز کند، تنها به دلیل مشکلات فنی مرتبط با تولید اثر در گروه نمایش، با یک روز تاخیر و در روز سه‌شنبه ۱۵ شهریور ساعت ۲۱ به‌روی صحنه خواهد رفت. با هماهنگی‌های صورت گرفته‌از سوی تماشاخانه‌ی ایران‌شهر و گروه نمایش «رتالیسم مصنوعی» ضمن عذرخواهی از مخاطبان فرهیخته‌ی تئاتر بابت مشکل نمایش آمده؛ تماشاگرانی که برای روز دوشنبه ۱۴ شهریور اقدام به پیش‌خرید بلیت‌های این نمایش کرده بودند می‌توانند در روز دیگری به تماشای این اثر بنشینند. در غیر این صورت مبلغ بلیت خریداری شده به حساب آنها بازگردانده خواهد شد. اسماعیل جریجی، سمانه زارعی، شمیم دادخواهی، محمد برهنمی، امیراحمد قزوینی و آزاده صمدی بازیگران این نمایش هستند.

تعویق اجرای یک تئاتر با بازی آزاده صمدی

نمایش «رتالیسم مصنوعی» به دلیل مشکلات فنی گروه نمایش، با یک روز تاخیر به روی صحنه می‌رود. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی و امور بین الملل تماشاخانه‌ی ایران‌شهر، نمایش «رتالیسم مصنوعی» نوشته ی سمانه زارعی و به کارگردانی ایمان اسکندری که قرار بود از امروز، دوشنبه ۱۴ شهریور در سالن استاد سمندریان اجراهای خود را آغاز کند، تنها به دلیل مشکلات فنی مرتبط با تولید اثر در گروه نمایش، با یک روز تاخیر و در روز سه‌شنبه ۱۵ شهریور ساعت ۲۱ به‌روی صحنه خواهد رفت. با هماهنگی‌های صورت گرفته‌از سوی تماشاخانه‌ی ایران‌شهر و گروه نمایش «رتالیسم مصنوعی» ضمن عذرخواهی از مخاطبان فرهیخته‌ی تئاتر بابت مشکل نمایش آمده؛ تماشاگرانی که برای روز دوشنبه ۱۴ شهریور اقدام به پیش‌خرید بلیت‌های این نمایش کرده بودند می‌توانند در روز دیگری به تماشای این اثر بنشینند. در غیر این صورت مبلغ بلیت خریداری شده به حساب آنها بازگردانده خواهد شد. اسماعیل جریجی، سمانه زارعی، شمیم دادخواهی، محمد برهنمی، امیراحمد قزوینی و آزاده صمدی بازیگران این نمایش هستند.

توضیح این اظهار نظر بیان کرد: این پیوند، بازار کار را برای نتاتاری‌ها فراهم می‌کند اما تعدادی از دوستان نتاتاری می‌خواهند به زور نتاتارشان را از تلویزیون پخش کنند که این امکان پذیر نیست- حضور هنرمندانی مثل حسن فتحي، محمد رحمانیان، بیژن صمصامی و … لازم است تا یک اثر دراماتیک با یک اثر تلویزیونی پرمخاطب تبدیل شود. حامدی خواه با اشاره به اینکه تلویزیون خودش را از ساختار تله تاتار و نمایش محرم کرده است، تصریح کرد: میدان ما پخش تله تاتار را متوقف کرده اند و در عوض از خیابان بازیگر پیدا می‌کنند، چون چاره ای ندارند. افسردگی که حتی بیان درستی ندارند و نمی‌توانند درست راه بروند و مقابل دوربین استواری ندارند، بازیگر می‌شوند و بعد هم با یکسری حاشیه‌بری برای تلویزیون دردرسر ایجاد می‌کنند؛ در صورتی که اگر بازیگر درست تربیت شود، تلویزیون کمتر دچار حاشیه می‌شود. اغلب این افراد ریشه، ادبیات و فرهنگ نمی‌دانند.

نمایش «رتالیسم مصنوعی» به دلیل مشکلات فنی گروه نمایش، با یک روز تاخیر به روی صحنه می‌رود. به گزارش ایسنا، طبق اعلام روابط عمومی این نمایش، «میدلین ویکهام»/ «مدلین ویکهام» نویسنده، مجموعه کتاب‌های «عزیزات یک معناد به خرید» را به نگارش درآورده است. تاکنون بیش از ۴۰ میلیون نسخه از مجموعه کتاب‌های این نویسنده به فروش رسیده است.

وقتی بحث نویسندگان آثار جنایی در میان باشد، نویسند‌های مشهورتر از «آگانا کریستی» به ذهن نمی‌رسد. این نویسنده انگلیسی ۶۶رمان کارآگاهی نوشت و هرکول پوارو» و «خانم مارپل» را به جهان معرفی کرد و در این بین ۱۱مجموعه داستان کوتاه نیز منتشر کرد. «کریستی» همچنین شش رمان با نام مستعار «مری وستماکوت» نوشت که از جمله آن‌ها به «پرتزه ناتمام»(۱۹۴۴) و «بار»(۱۹۵۶) می‌توان اشاره کرد. «کینگ» تحت پوشش نام «پجمن» هفت کتاب از جمله «خشم» در سال ۱۹۷۷ و «مرد فراری» را در سال ۱۹۸۲ روانه بازار کرد. نام مستعار «کینگ» توسط یک کتاب‌فروش ساکن «اوشینگتن دی سی» افشا شد. او متوجه شباهت بین آثار «پجمن» و «کینگ» شده بود. «آیزاک آسیموف»/ «پل فرنج» «آیزاک آسیموف» نویسنده برجسته آمریکایی-روسی‌ای کتاب‌های علمی تخیلی از نام مستعار استفاده کرد تا نویسندگی در سایر ژانرهای ادبی را نیز امتحان کند. «خالق «من، ریات» و «غراهی پولادی» خواسته شد تا یک رمان علمی مطرح می‌شود. ما می‌دانیم که سینمای هند، یکی از تجاری‌ترین سینماهای دنیاست و کسش و قوس فیلم‌ها به گونه‌ای است که مخاطب را به صورت ناخوداگاه جذب می‌کند و این ماجرا به‌خاطر همان خالی‌بندی است که در سینمای هند وجود دارد و بیان فیلم‌هایش نیز اکثراً چیزی است که به مذاق عموم مخاطبان غیر هنری که شاکله اصلی مخاطبان ما را تشکیل می‌دهند،